

2.

Illustri viro
CONSTANTINO HUGENIO, Equiti &c
Adolfus Vorstius S. P.

Exprimere, Nobiliss. Domine, verbis non possum quantum mihi gaudium attuleris, quod me ante ocliduum ducere dignatus sis ad magnum Ducem, ex America reducem, Illustrissimum Mauritium, eiusque splendidam & invidendam aulam. In qua ea avidissimis oculis vsurpavi, ea auribus ex cepti attentissimis, pendens tecum narrantis ab ore viri & herois incomparabilis, quae stuporem utriq; incusserunt maximum. Erupit recens admiratio tua, sine mora, in Iambos extemporales, doctos, Iupiter, & laboriosos; quibus ex me quaris, qualis visus mihi sit & deus iste Comes, quidve censeam de omni eius gaza transmarina. Praevisti, o dulce decus meum, ac magna proinde cura me exolvisti. Dixisti enim prior sententiam tuam, mehis inclusam elegantissimis, quae pariter & mea est. Equidem quis fiat nescio, quod iudicia nostra, de personis ac rebus ysdem, fere semper convernant. Neque pra adulatione, a qua alienissimus sum, haec scribo, aut quia plusculum mihi arrogare, sed quia ita sese res habet. Ex animo & sine furo loquar, amantissime Hugeni, non tam miratus ego sum. Occidentis opes, & quidquid caelum, maria, telluris istae producant aut elegans, aut monstruosum, in nostrum orbem summa cum diligentia translatum ab excellentissimo Nassovij sanguinis Comite, quam virtutis illius herouas, rebus feliciter gestis spectatas, & in tanta fortuna faventia, tanto honorum cumulo, animum bene compositum, comitarem inusitatam, gravitatem principe dignam, & quod pleriq; magnates hoc seculo parvifacere videntur, eruditionis, elegantiaq; omnis, & eruditorum amorem singulararem. Verbo ut absolvam, ipse mihi visus est adium suarum praecipuum, esse ornamentum. Quam recreavit me conspectus tot pictarum affabri plantarum, quas soli sibi vendicat America? quam piscium, quadrupedum, avium, insectorum? qua humanitate assidentibus inspicienda porrigebat singula praecleara illa dextra, ad cuius oscula iam pridem se demisit totius Occiduae Indiae fastus barbaricus? qua oris facundia, quibus sermonum condimentis omnia reddebat acceptiora? facile ut animadvertas, non ignarum aliquem aut parum idoneum tantarum opum cum esse possessorem, sed totius Naturae arcanorum intelligentissimum. Aedificia, munimenta, oppida, amantissimarum Brasiliae vasto continenti insulae mauritiana regionum situs, cuncta vivis coloribus artificiosissime in tabulis expressa, quantum nobis pepererunt voluptatis? Nec pictis tantum aut fictis nos parit imaginibus magnus Aetos, verum & res ipsae exhibita, quas representabant. Quanta vis eboris radis simul sculphiq;? quanta lignorum pretiosissimorum,

† vasto continenti
insulae mauritiana
ponte iuncta lon-
gissimo,

pellium rarissimarum, cornuum, plumarum variegatarum, uno in loco conspici-
batur? quo artificio è versicoloribus avium Indiarum plumis concinnata
erant nobilioris lecti *Cuculapada* illa & ornamenta? Avis certe illius ad-
miranda oblivisci non possum, cui pro lingua pluma est, uti nec cornigeram
altius. Quamquam Europa nostra talium quoque, fixa sit, et principum fieri
aulas, et optimi nudi, id genus avium insideat. quod partim tuleri illi
possum, qui, mera blandiloquentia ac byssimis verbis bene delibati, inanes
istinc domum remittuntur, & speratis bonis laci hiantesque, excludunt: partim
non ignorant ij, quorum magnus passim & ubiq; locorum est numerus, quibus
uxorum suarum à machis ita strenue exercentur inquina ac fodiantur, et
herba illa *sunlexi*, quam cum risu nobis ostendebat *Mastriss*. Comes, mirificè
ijs ex usu foret. dolendumq; sit, non integræ eius advecta esse plaudra, quo
et hisce, et tibi venere cohoris, qua *Haga* tua vocalis famosiora, ^{illa} incolit
loca, prospectum esset abunde. Nihil non suave et iucundum apud *Heroinæ*
vidimus, tradavimus, gustavimus, si acetum illud acre et *Brjãdis* pipere
Brasiliano conditum, excipias: quod nec tuo, nec meo respondebat palato.
mirabar iudicium tuum, quum lagenam eius oblatam, tanquam *Sãgor* *ãdãggy*,
humaniter repudiaris; quod secundus à te etiam ausus sum faure. Sed quid tibi
cum mordaci illo & exotico aceto, qui domestico abundas *Sunlexi* *Sãgor*, quo
dignos perfundere solis, ut epigrammate tua, cum antiquitate certantia, satis
superq; probant. Fortassis, si comedere locus est, inunde voluit hoc ipso
maximus post *Celsissimum* *Aranfionensem* bellator, non totum se, *Sachurum*
esse ac tradabilem, sed acetum quoque, in pectore gerere, si ita res ferant. Omnia
quæ meminisse poteram ex tam infinita rerum copia, comici in hanc epistolam.
Unum tamen est quod studio omisi, pertinens ad *Baphis* *Porti*, ^{bi} *Spoustra*
novina, quod soli et in aurem dicam, proximo congressu. Ne vero sine
Posteros nimis nimis prolixitate mea, desinam, mi humanissime *Hugoni*,
in gratiarum, quas tibi debeo, actione, quod beneficium verbis *Leida* nuper
imitum, re ipsa comprobaveris, mihiq; perorij et *odij* *viam* *prãstiteris*
gratissimam. Meminero semper istius dicit, loci, herois, tuig; nec desinam
quavis occasione utriusq; deprecare virtutes. Versio tua *epigram* *Belgica*
Tyræmidis, quam Latino carmine, in *dij* *pœmatibus* *tuis*, infelici *Staffordio*,
publiciq; *odij* *victimæ*, crexisti, placuit, proplacuit. Nec habeo quod ad *ij* *tiam*
doctissimi *Barlei*, et *Mudensis* *Satrapiæ* iudicij, quos penes huiusmodi *elegen*
tiarum est arbitrium. Contuli enim compulsa *Amstelodamensi* illa, et compari
di *prãstiteris* *Q&B*, *is* *dij* *prãstiteris*, *Q* *prãstiteris* *is*. Epigramma
nobilit

nobilis & erudita virginis, Anna Schurmannæ, libro inscriptum, et eodem
divino tuo ingenio est. ubi Traiectum venio, quod forte fieri propediem,
rogabo illam ut respondeat. Beasti me tot versibus tuis ad stuporem usque
elegantibus; et sic solus amicos, quos inter me habere tibi visum. Si forte
unquam pepulissimæ poeticæ, responderem aliquid tibi autem πορρηδός. Sed
Ciceronis hoc habet, quod non nisi malos versus, id est, tota nocte quatuor annis.
Rariūm tamen hoc admittit dictionem, quod ἡμετέραν laboranti exidit.

Οὐ πάντων ὅσιν ποιεῖν Ἐπιγράμματα τίλειον.
Ἐγένετο γὰρ ἡ ἔξοχος ἐς ἀρετήν.

Non omnes possunt Epigrammata scribere lecta:
Hæc sese huicenis præstat in Arce virum.

Vale & Salve, magnæ Constantine, cum minore Constantino tuo, qui, ut
ceteras eius ingenij doctis nunc subtraham, felicissimè nuper in dialogo Græco
cepit ἀναμύξεν ἐς ἀπινύξεν. Prope aliter ut gramlabundus illi dicam,
οὐκ ἀμύξας πᾶσι, ἀλλ' ἀμύξας αὐτοῖς ἴ. Deus Opt. Max. & hunc
summe spiriti, summe indolis adolescentem, & ceteros, quibus fortunatus es,
liberos tibi servet incolumes diu, tique illis ac mihi. Vale iterum
me ama, qui te amo et colo. Lugd. Bor. A.° cccccxlii xx xlvii.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint handwritten notes on the right edge of the page.]

[Small handwritten mark or number at the bottom right corner.]